

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Перник, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА
ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ

при участието на секретаря ИВА Н. ЦВЕТКОВА
като разгледа докладваното от ИГНАТ АС. ТИМОФЕЕВ Въззивно гражданско дело № 20231700500689 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

С решение от 30.03.2023 г., поправено с решение от 07.09.2023 г., по гр.д. № 495/2017 г. на Районен съд Брезник, „Данис-Д“ ЕООД е осъдено на осн. чл. 233, ал. 1, изр. 1 ЗЗД да опразни и да върне фактическата власт върху следния нает с договор за наем от 23.10.2012 г, имот, а именно – земя с площ от 2476 кв.м, два броя бензиноколонки, трия броя резервоари и помещение за съхранение на маса с площ от 115 кв.м, и навес с оградни стени с площ от 325 кв.м, находящи се в с. ***, а по скица – с площ от 2828 кв.м, представляващ УПИ ***, отреден за стопански дейности бензиностанция, в квартал 45 по РП на селото, на следните лица:

1. А. П. В., ЕГН *****;
2. Д. Н. А., ЕГН *****;
3. Б. М. Д., ЕГН *****;
4. Р. Б. С., ЕГН *****;
5. Х. Б. М., ЕГН *****;
6. В. М. И., ЕГН *****;
7. **Г. Й. Х. ЕГН *****;**
8. М. Г. С., ЕГН *****;
9. Е. П. В., ЕГН *****;
10. Д. А. В., ЕГН *****;
11. **Д. В. К. (К.), ЕГН *****;**

12. Д. Д. К., ЕГН *****;
13. Е. В. И., ЕГН *****;
14. З. Г. С., ЕГН *****;
15. Я. З. П., ЕГН *****;
16. К. П. В., ЕГН *****;
17. К. С. И., ЕГН *****;
18. К. Н. М., ЕГН *****;
19. К. А. В., ЕГН *****;
20. Л. В. И., ЕГН *****;
21. **Л.В. А., ЕГН *****;**
22. А. М. А., ЕГН *****;
23. М. Й. М., ЕГН *****;
24. М. В. М., ЕГН *****;
25. М. С. Г., ЕГН *****;
26. К. Ф. С., ЕГН *****;
27. Н. А. Г., ЕГН *****;
28. Н. М. Т., ЕГН *****;
29. М. С. Д., ЕГН *****;
30. М. Т. М., ЕГН *****;
31. В. Н. В., ЕГН *****;
32. **О. С. Г., ЕГН *****;**
33. П. В. И., ЕГН *****;
34. **Ф. М. К., ЕГН *****;**
35. В. П. Й., ЕГН *****;
36. П. Б. А., ЕГН *****;
37. Р. А. В., ЕГН *****;
38. **Р. М. Г., ЕГН *****;**
39. Р. Д. Ф., ЕГН *****;
40. **С. Ф. С., ЕГН *****;**
41. С. Р. С., ЕГН *****;
42. С. С. Г., ЕГН *****;
43. **С. В. К., ЕГН *****;**
44. Л. Д. А., ЕГН *****;
45. В. Т. Г., ЕГН *****;
46. Т. А. С., ЕГН *****;
47. **Д. Й. С., ЕГН *****;**
48. П. Й. П., ЕГН *****;
49. Ф. А. К., ЕГН *****;
50. Д. Я. К., ЕГН *****;
51. М. Я. Е., ЕГН *****;
52. В. Т. В., ЕГН *****;
53. Р. А. Х., ЕГН *****;
54. Д. Г. Т., ЕГН *****;
55. А. Г. Й., ЕГН *****;
56. Ю. Б. Н., ЕГН *****;
57. С. Т. А., ЕГН *****;
58. В. Л. В., ЕГН *****;
59. В. О. С., ЕГН *****;
60. Р. О. С., ЕГН *****;
61. Й. П. Й., ЕГН *****;
62. В. П. Й., ЕГН *****;

63. Р. П. Г., ЕГН *****;
64. М. Р. М., ЕГН *****;
65. Л. М. С., с ЕГН *****;
66. Д. С. В., с ЕГН: *****;
67. В. С. Ф., ЕГН *****;
68. С. В. К., ЕГН *****;
69. В. С. В., с ЕГН *****;
70. Н. С. Б., ЕГН *****;
71. Л. Д. С., ЕГН: *****;
72. Б. Д. С., ЕГН *****.

Срещу решението е подадена въззивна жалба от ответника „Данис-Д“ ЕООД, с която жалбоподателят, чрез адвокат Б., иска неговата отмяна. Сочи, че дружеството е опразнило имота преди постановяване обжалваното решение, поради което неправилно е осъдено да заплати сторените от ишците разноски. Заявява, че с договор за дарение от 22.11.2017 г. собственикът на капитала на дружеството Д. Д. Б. е придобил 1/77 (една седемдесет и седма) идеална част от имота. В тази връзка поддържа, че именно от този момент – 22.11.2017 г., не дружеството държи имота, а – посоченият собственик на капитала му, и последният не може да бъде заставен да изостави фактическата власт върху имота. В заключение оспорва представителната власт на процесуалния представител на ишците – адвокат Т. Претендира разноски.

С отговор в срок въззиваемите, чрез адвокат Т., оспорват жалбата и молят решението да бъде потвърдено. Претендират разноски за адвокатско възнаграждение в полза на въззиваемия Ф. А. К..

По валидността на решението и допустимостта му в обжалваната част:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част.

Решението е валидно.

Същото е недопустимо в частта, в която е постановено по отношение на починалите в хода на процеса, преди устните състезания пред първата инстанция, и заместени от своите правоприменици първоначални ишци, а именно - Г. Й. Х., Д. В. К., Л.В. А., О. С. Г., Ф. М. Д., Р. М. Г., С. Ф. С., С. В. К., Д. Й. С.. *Съдебната практика на ВКС, както при действието на ГПК от 1952г. (отм.), така и при ГПК от 2007г. (в сила от 01.03.2008г.) е категорична и безпротиворечива в становището си, че когато съдебното решение е постановено спрямо страна, починала преди края на устните състезания, по време на висиящността на производството, същото е недопустимо, тъй като такава страна е загубила процесуалната си правоспособност. Процесуалната правоспособност е от категорията на абсолютните процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно. Липсата □ е процесуална пречка за постановяване на решение по съществуващото на спора. Съдебно решение, постановено при липса на тази абсолютна положителна процесуална предпоставка, е процесуално недопустимо (Р. 138 от 30.10.2023 г. по гр.д. № 539/2023 г. на ВКС, IV ГО).* Доколкото в настоящия случай процесуалните правоприменици на посочените починали лица са били конституирани и са взели участие пред първата инстанция, след обезсилване на решението в недопустимата му част, производството следва само да се прекрати, без да се връща за ново разглеждане.

В останалата си част решението е допустимо – налице са процесуалните предпоставки за съществуване и упражняване на правото на иск, като първоинстанционният съд се е произнесъл при спазване на диспозитивното начало в исковия процес (чл. 6, ал. 2 ГПК).

По правомощията на съда относно правилността на решението в обжалваната му допустима част:

По въпросите за правилността на решението съдът е ограничен от конкретните оплаквания в жалбата освен когато следи служебно за интереса на някоя от страните, констатира нарушение на императивна материална норма (т. 1 от ТР 1/2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС) или нищожността на правни сделки и отделни клаузи от тях, които са от значение за решаване на правния спор, ако нищожността произтича пряко от сделката или от събраните по делото доказателства (ТР 1/2020 г. по тълк.д. № 1/2020 г. на ОСГТК на ВКС).

В обхвата на горепосочените правомощия Окръжен съд Перник намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно, че между ишците (или техните починали праводатели), от една страна, и ответното дружество е бил сключен договор за наем за посочения в уводната част имот. По силата на договора за наем ишците (или техните починали праводатели) като наемодатели са предоставили на ответното дружество като наемател за временно възмездно ползване своя собствен имот. Договорът е развален, поради което за ответното дружество е възникнало задължението по чл. 233, ал. 1, изр. 1 ЗЗД да върне имота.

Спорът пред настоящата инстанция е породен от възражението на ответника, че е опразнил, тоест върнал имота преди постановяване на съдебното решение на първоинстанционния съд. *Под "връщане" на имота, предмет на наемния договор, законът разбира предаването му от страна на наемателя на наемодателя. Предаването на имота не се изчерпва само и единствено с преустановяване ползването му от страна на наемателя. Имотът е предаден по смисъла на чл. 233, ал. 1, изр. 1 ЗЗД когато наемателят е осигурил на наемодателя достъп до имота и му го е предал в съС.ието, в което имотът е бил към момента на сключване на наемния договор. Предаването на държането на имота в съС.ието, в което е бил към момента на сключването на наемния договор, включва комплекс от фактически действия, които законът е възложил на наемателя именно с разпоредбата на чл. 233, ал. 1, изр. 1 ЗЗД. На първо място имотът трябва напълно да се опразни от вещи и друго имущество на наемателя, трябва да се предаде ключа от имота от наемателя на наемодателя и пр. (Р. 107 от 12.02.2009 г. по гр. д. № 4787/2007 г. на ВКС, III ГО).* Такива фактически действия, които да бъдат характеризирани като връщане на имота от правна страна, ответникът нито е твърдял, нито е доказал в хода на съдебното дирене. Твърди се единствено, че всъщност не дружеството вече упражнявало фактическа власт в имота, а – неговият собственик на капитала и управител, но в лично качество, тъй като считано от 22.11.2017 г. последният бил придобил 1/77 (една седемдесет и седма) идеална част от имота. Тоест не се твърди, нито доказва ответникът като наемател да е изнесъл вещите си от имота и да е осъществил контакт с ишците като наемодатели за предаване на фактическата власт в имота. Ето защо, правилно първоинстанционният съд е приел, че в полза на ишците е налице неудовлетворено право да получат от ответника процесния имот, предмет на развалиния договор за наем.

С оглед на изложеното в допустимата му част обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

За яснота съдът намира, че следва да посочи по отношение на кои ишци решението ще влезе в сила:

От посочените в уводната част на настоящото дело решение 72-ма ишци девет са починали преди устните състезания пред първата инстанция и са заместени от своите правоприемници, които са включени в същия този списък от 72-ма. Тези девет души са под № 7, 11, 21, 32, 34, 38, 40, 43 и 47 (Г. Й. Х., Д. В. К., Л.В. А., О. С. Г., Ф. М. Д., Р. М. Г., С. Ф. С., С. В. К., Д. Й. С.). По отношение на тези девет души обжалваното решение ще бъде обезсилено и няма да влезе в сила.

От другите лица в списъка още петима са починали и по отношение на тях решението не може да влезе в сила – тези петима души са Е. В. И. (№ 13), Л. В. И. (№ 20), Р. Д. В. (№

39), М. Д. Е. (№ 51) и П. Б. А. (№ 36). Тези лица за заместени по реда на чл. 227 ГПК от конституираните от въззивния съд техни наследници, както следва:

- на мястото на Е. В. И. - П. В. И.;
- на мястото на Л. В. И. – П. В. И. и С. В. И.;
- на мястото на Р. Д. В. – Р. Р. Д.;
- на мястото на М. Д. Е. - Д. Я. Т. и М. Я. М.;
- на мястото на П. Б. А. - Б. Ф. Б. и М. Ф. Б..

В обобщение, при евентуално искане за изпълнителен лист за задължението по чл. 233, ал. 1, изр. 1 ЗЗД първоинстанционният съд следва да вземе предвид списъка на правоимащите от уводната част на настоящото решение, като от всички 72-ма души в него изключи починалите 14 души под № 7, 11, 13, 20, 21, 32, 34, 36, 38, 39, 40, 43, 47 и 51. Към останалите 58 души следва да бъдат включени конституираните от въззивния съд нови 6-ма души (С. В. И., Р. Р. Д., Д. Я. Т., М. Я. М., Б. Ф. Б. и М. Ф. Б.). Към тези 6-ма не следва да бъде допълнително добавен П. В. И., който вече е включен в списъка на друго основание.

По разноските:

С оглед изхода на спора на въззиваемите, които са сторили съответните разноски, се следват разноски: на Ф. А. К. 1000 лв. за адвокатско възнаграждение, а на К. Ф. С. 64 лв. довнесена такса за разглеждане на предявените искове.

Цената на иска по чл. 233, ал. 1, изр. 1 ЗЗД се определя съгласно чл. 69, ал. 1, т. 5 ГПК, а именно – това е наемът за една година, който в случая възлиза на 3600 лв. Предвид това и съгласно чл. 280, ал. 3 ГПК настоящото решение не подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение от 30.03.2023 г., поправено с решение от 07.09.2023 г., постановено по гр.д. № 495/2017 г. на Районен съд Брезник в частта, в която същото е постановено по отношение на Г. Й. Х., ЕГН *****, Д. В. К. (К.), ЕГН *****, Л. В. А., ЕГН *****, О. С. Г., ЕГН *****, Ф. М. К., ЕГН *****, Р. М. Г., ЕГН *****, С. Ф. С., ЕГН *****, С. В. К., ЕГН *****, Д. Й. С., ЕГН *****, и **ПРЕКРАТЯВА** производството по отношение на тези лица.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата част.

ОСЪЖДА „Данис-Д“ ЕООД, ЕИК 113586265, да заплати на Ф. А. К., ЕГН *****, сумата от **1000,00 лв.**, представляваща разноски във въззивното производство.

ОСЪЖДА „Данис-Д“ ЕООД, ЕИК 113586265, да заплати на К. Ф. С., ЕГН *****, сумата от **64,00 лв.**, представляваща разноски за довнесена държавна такса за разглеждане на иска.

УКАЗВА на Районен съд Брезник в случай на искане за издаване на изпълнителен лист за задължението по чл. 233, ал. 1, изр. 1 ЗЗД да вземе предвид мотивната част на решението, в която ясно и точно е посочено по отношение на кои ищци решението ще влезе в сила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____